

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 21.

Anden Session.

15de Møde.

Onsdagen den 30te October.

(Fortsat.)

Ogholm: Efter de Foredrag, som vi nyligen have hørt fra de 2 ærede Ministre, Finantsministeren og Krigsministeren, imod Udvalgets Forslag til en Forandring eller Modification af den Paragraph, som bestemmer Beregningen af den Tjenestetid, hvorefter Pensionen skal tilstaaes, skal jeg ikke gaae videre ind paa Detaillen af dette Punkt, for ikke at gjøre mig skyldig i Gjentagelse. Imidlertid kan jeg ikke tilbageholde den Ytring, at det er en bestemt Overbevisning hos mig, at, hvis Forslaget bliver taget tilfølge, vil det stride ikke alene imod den almindelige Stemning i dette Dieblit for Armeen og Flaaden, men ogsaa imod Retfærdigheden. Jeg troer nemlig, at der er det Giendommelige ved Officerernes Stilling, at, de uden at dette Forslag bliver taget tilfølge, dog aldeles ikke kunne anses for at være gunstigere stillede ved Pensionsloven end de øvrige Embedsmænd. Idet jeg henholder mig til de forskjellige Forklaringer, der derom ere fæete, skal jeg blot tillade mig, som yderligere Exempel paa deres uheldigere Stilling i mange Henseender, at nævne det, at de til enhver Tid ved Garnisonsforandring ere udsatte for Omflytning i langt høiere Grad, end i Almindelighed de civile Embedsmænd. Med Hensyn til Tjenestens Natur troer jeg ogsaa, at der kunde tale Meget for, at den Tilladelse, som efter Udkastet tilstaaes de civile Embedsmænd eller Embedsmænd i Almindelighed til at forlange deres Afsted med det 70de Aar, blev tilstaaet Officerer og militaire Embedsmænd i en tidligere Alder, f. Ex. med det 65de Aar, eftersom hele Tjenestens Natur udkræver legemlige Kræfter og en Sundhedstilstand hos Bedkom-

mende, der slet ikke gjøres nødvendig i civile Stillinger. — Med Hensyn til hvad der er blevet nævnt om de Paragrapher, hvori Bestemmelsen om Pension til Embedsmænds Børn er optaget, kan jeg ikke undlade den Bemærkning, at jeg skulde troe, at det var særdeles henstigtsmæssigt, navnlig ved disse Punkter, at tage Hensyn, hvad der ogsaa fra andre Sider er blevet bemærket ved andre Punkter, til Sagens nærværende Standpunkt. — Slutteligen skulde jeg tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke maatte være rigtigt, blandt de Indtægter, som i § 4 anføres at skulle komme i Betragtning ved vedkommende Embedsmænds Pensionering, udtrykkeligt at nævne en Indtægt, som de militaire Embedsmænd have, og som synes mig at kunne henføres til de under Nr. 4 i § 4 anførte uviste Indkomster, Naturalydelse, fri Bolig, Embedsford, Brændsel og Lys, nemlig Dypassere eller Dypasserpenge, som jeg veed af de militaire Embedsmænd altid er bleven henregnet til endeel af deres Lønning, og som vistnok ogsaa ved denne Leilighed kunde betragtes som saadan. Jeg nævner det kun, for at henlede Comiteens Opmærksomhed derpaa, eller ialtfald skal jeg maaskee selv tillade mig at stille et Ændringsforslag i denne Retning.

M. P. Bruun: Det er dog maaskee ikke ganske billigt imod Udvalgets Indstilling til § 3 angaaende Beregningen af Tjenestelønnen fra det 25de Aar, at Discussionen næsten udelukkende har dreiet sig om dens Indskyldelse paa en enkelt Stands Vilkaar. Udvalget har ved Overveielser af denne Sag fornemmelig taget Hensyn til Sagen, saaledes som den stiller sig i det Hele taget. Spørgsmaalet har i Udvalget været, om det var rigtigt, billigt og retfærdigt at gjøre en Indskrankning med Hensyn til dette Punkt, saale-